

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj dvadeset i osam

Jeff Pippenger
2026-01-14

Broj dvadeset i osam

Prepoznamo dvanaest mesijanskih ispunjenja u Evanđelju po Mateju i usklađujemo ih s putokazima sto četrdeset i četiri tisuće. Prepoznali smo Kristovo rođenje kao putokaz vremena svršetka, koji započinje svaki reformski pokret. Kristovo rođenje odgovara 1989. godini, vremenu svršetka za sto četrdeset i četiri tisuće. Taj putokaz uvijek slijedi putokaz u kojem se poruka iznosi u javnu sferu, kako bi se nakon toga javnost mogla smatrati odgovornom.

Drugo mesijansko ispunjenje bilo je Kristovo poučavanje u prispodobama, koje određuje metodologiju kojom se iznosi poruka što se formalizira nakon vremena svršetka, kada porast znanja dovodi do poruke za taj osebujni naraštaj. Za milerite to je bila 1831. godina, a za pokret sto četrdeset i četiri tisuće 1996. godina. Nakon što poruka bude stavljena u javnu domenu, ona potom biva osnažena ispunjenjem proročanstva koje označuje početak procesa kušnje. To osnaženje bilo je 11. kolovoza 1840. za milerite, a 11. rujna za sto četrdeset i četiri tisuće.

Treći mesijanski putokaz jest Glasnici 11. rujna.

I dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret: da se ispuni što bi rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin. Matej 2,23.

Predviđanje

I iz panja Jišajeva izrast će mladica, i iz korijena njegova izniknut će Izdanak. Izaija 11,1; Suci 13.

Korijen hebrejske riječi prevedene kao „Izdanak” jest Netzer, što je ujedno i korijen imena Nazaret. Izdanak dolazi iz sirotinjskih četvrti Nazareta.

„Gospodin će pozvati mladiće iz poniznih životnih prilika u svoju službu, baš kao što je učinio kada je osobno živio na ovoj zemlji. Zaobišao je učene rabine kako bi za svoje prve učenike izabrao ponizne, neuke ribare. Ima radnike koje će pozvati iz siromaštva i neznatnosti. Zaokupljeni uobičajenim životnim dužnostima i odjeveni u grubu odjeću, ljudi ih smatraju osobama male vrijednosti. Ali oni će postati dragocjeni dragulji, da blistavo sjaje za Gospodina. ‘Moji će biti, veli Jahve nad Vojskama, u Dan koji spremam kao svoj osobiti posjed.’” Review and Herald, 5. svibnja 1903.

Autoritet Svetoga Duha, autoritet sestre White i nadahnuto odobrenje Jonesa i Waggonera bili su odbačeni 1888. godine, kao što je Korah učinio s Mojsijevim autoritetom.

„Tako će se objaviti poruka trećega anđela. Kad dođe vrijeme da se ona iznese s najvećom silom, Gospodin će djelovati preko poniznih oruđa, vodeći umove onih koji se posvećuju Njegovoj službi. Radnici će biti osposobljeni više pomazanjem Njegova Duha nego izobrazbom književnih ustanova. Ljudi vjere i molitve bit će potaknuti da pođu naprijed sa svetom revnošću, objavljujući riječi koje im Bog daje. Grijesi Babilona bit će razotkriveni. Strašne posljedice nametanja crkvenih obreda građanskom vlašću, prodori spiritizma, prikriven ali brz napredak papinske moći — sve će to biti raskrinkano. Ovim svečanim upozorenjima narod će biti potresen. Tisuće i tisuće slušat će koji nikada nisu čuli riječi poput ovih. U zaprepaštenju slušaju svjedočanstvo da je Babilon crkva, pala zbog svojih zabluda i grijeha, zbog svojega odbacivanja istine koja joj je poslana s neba. Kad narod ode svojim prijašnjim učiteljima s usrdnim pitanjem: Je li to tako? propovjednici iznose bajke, prorokuju ugodne stvari, da umire njihove strahove i utišaju probuđenu savjest. Ali budući da se mnogi odbijaju zadovoljiti pukim autoritetom ljudi i zahtijevaju jasno ‘Ovako govori Gospodin’, omiljena služba, poput farizeja nekoć, ispunjena gnjevom zato što se njihov autoritet dovodi u pitanje, proglasit će poruku sotonskom i potaknuti mnoštva koja ljube grijeh da grde i progone one koji je objavljuju.” Velika borba, 606.

Mucave usne iz sirotinjskih četvrti Nazareta prispjele su u „raspravu” Izaije dvadeset i sedam.

U mjeri, kad je pustiš da izraste, parbit ćeš se s njom; on zaustavlja svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra. Izaija 27,8.

„Istočni vjetar” islama, prikazan kao „treće jao”, a također i kao „gnjevljenje naroda”, bio je pušten i odmah obuzdan 11. rujna.

„U to vrijeme, dok se djelo spasenja približava svome završetku, nevolja će dolaziti na zemlju, i narodi će se gnjeviti, ali će biti zadržani kako ne bi spriječili djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘kasna kiša’, ili okrijepa od Gospodnje prisutnosti, da dade snagu glasnom glasu trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada će se izliti sedam posljednjih zala.” Early Writings, 85.

Mojsije, Ellen White, A. T. Jones i E. J. Waggoner tada su zauzeli svoj položaj kod 9/11 kao stražari iz drugoga poglavlja Habakuka, koji su pitali što će reći tijekom Izaijine „rasprave“, koja započinje kada stigne istočni vjetar. Izaija kaže da je „rasprava“ ono što uklanja grijeh iz Božjega naroda.

Mjerom, kad provali, ti ćeš se s njime razračunati; on zaustavlja svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra. Stoga će se ovime očistiti bezakonje Jakovljevo; i ovo je sav plod uklanjanja njegova grijeha: kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje razbijeno u komade, lugovi i likovi neće opstati. Izaija 27,8.9.

„Rasprava” o tome da se pozna kiša mjeri na 9/11, kada je islam bio pušten, a potom obuzdan, jest način na koji se uklanjaju Jakovljeva bezakonja, te se tako Jakov preobražava u Izraela. Biblijski prijelaz Jakova, čovjeka predstavnika saveza, u Izraela označuje 1856. godinu, kada je filadelfijski mileritski pokret postao laodicejski mileritski pokret, koji će sedam godina poslije postati laodicejska Adventistička crkva sedmoga dana. Taj prijelaz u mileritskoj povijesti označuje jednu

oznaku na putu u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, kada se laodicejski pokret sto četrdeset i četiri tisuće mijenja u filadelfijski pokret sto četrdeset i četiri tisuće. Ta prijelomna točka jest kada se Jakov, što znači varalica, mijenja u Izraela, što znači pobjednika.

„Rasprava“ čisti Jakovljeva bezakonja te on postaje Izrael, pobjednik. Oni koji su prikazani kao Izrael pobjeđuju po krvi Riječi i po riječi svojega svjedočanstva.

I oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i riječju svojega svjedočanstva; i ne uzljubiše svojega života sve do smrti. Otkrivenje 12,11.

„Riječ svjedočanstva njihova“ poruka je koju je Habakukov stražar tražio razumjeti. Ona predstavlja njihovo posvećenje i krv Jaganjčevu, njihovo opravdanje.

Stat ću na svoju stražu i postaviti se na kulu, i motrit ću da vidim što će mi reći i što ću odgovoriti kad budem ukoren. Habakuk 2,1.

Riječ „ukoren“ znači „raspravljao se s“ i predstavlja Izaijinu „raspravu“ koja uklanja Jakovljeve grijehe. Stražar u Habakuku želi znati kakvo treba biti njegovo svjedočanstvo, te biva obaviješten da su Habakukove ploče poruka koja će onima koji žele čitati omogućiti da prođu kroz Pisma i pronađu poruku opravdanja vjerom. Habakuk dva jasno prepoznaje stražara na kraju prva četiri retka kao onoga koji pripada skupini opravdanih vjerom.

Evo, duša njegova koja se uzvisuje nije čestita u njemu; ali pravednik će živjeti po svojoj vjeri. Habakuk 2,4.

Poruka na tim dvjema pločama jesu stare staze Jeremijine. Ali kad je Jeremijin stražar zatrubio u trubu, stalež pobunjenika, kojima su se duše uzoholile, odbio je poslušati. To su bili isti oni iz prethodnoga retka koji su odbili hoditi starim stazama kako bi našli počinak i okrpju.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i raspitajte se za stare staze, gdje je put dobar, i idite njime, pa ćete naći počinak dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo ići njime. I postavih nad vama stražare govoreći: Poslušajte glas trube. Ali oni rekoše: Nećemo poslušati. Jeremija 6:16, 17.

Stražari koji su postavljeni nad Božjim narodom u 9/11 bili su Mojsije, Ellen White, Jones i Waggoner, predstavljeni Mojsijevim mucavim usnama, što je bilo predstavljeno njegovim strahom da govori egipatskim jezikom, jezikom kojim se nije služio četrdeset godina. U odnosu na sve Hebreje i mješovito mnoštvo koje je s Mojsijem prošlo kroz Crveno more, Mojsije je bio čovjek sa stranim naglaskom. Njegov naglasak bio je nazaretski naglasak. I Petrov je naglasak bio prepoznatljiv.

I malo zatim pristupiše oni koji su ondje stajali te rekoše Petru: „Doista si i ti jedan od njih, jer te i tvoj govor odaje.“ Matej 26,73.

U raspravi iz Petrove povijesti on je tri puta slagao, a u toj je raspravi bio prepoznat po svome naglasku, odnosno po svome mucavom jeziku. Jedna skupina u raspravi pitala je Boga: „što da kažem u raspravi?“ Oni „vide“ stare staze i „slušaju“ zvuk trube. Oni vide i čuju, i kada napokon „raspravljaju“, nadvladavaju. Poruka o nadvladavanju u posljednjim danima prikazana je kao

laodicejska poruka. Za razliku od laodicejske crkve, filadelfijska crkva nema nikakve osude.

Onoga koji pobjeđuje učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izaći van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3,12.13.

Unatoč tomu što nema osude, obećanje Filadelfiji dano je samo onima „koji pobjeđuju“. Filadelfijska crkva suprotstavljena je laodicejskoj crkvi, i razlikuje se po skupini koja treba pobijediti i skupini koja je pobijedila. Filadelfijska crkva suprotstavljena je laodicejskoj crkvi, a laodicejska crkva jesu lude djevice iz Mateja 25.

„Stanje Crkve koje predstavljaju lude djevice također se opisuje kao laodicejsko stanje.”

Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Na 11. rujna, kada je anđeo sišao pri padu Blizanaca, Jones i Waggoner započeli su iznošenje laodicejske poruke te je započela rasprava o kasnoj kiši. Jeremijina trubljna poruka jest sedma truba, koja je treći jao, koji je islam kako je prepoznat na starim stazama predstavljen istinama, SVIM istinama, prikazanima na Habakukovim tablicama iz 1843. i 1850. godine. Laodicejska poruka jedina je nada spasenja, a riječ spasenje znači iscjeljenje. Bilo da Krist sebe prikazuje kako kuca na vrata srca laodicejca, ili obećava laodicejcu da će, ako se izmiri s Njime, On sklopiti mir s njim, samo je poruka iscjeljenja ono što se nudi laodicejskom adventistu sedmoga dana.

Četvrta mesijanska razdjelnica jest laodicejska poruka od 11. rujna.

Da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji, koji govori: On uze naše slabosti i ponese naše bolesti. Matej 8,17.

Predviđanje

Doista, on je ponio naše boli i naše tuge uzeo na se; a mi smo ga smatrali pogođenim, od Boga udarenim i poniženim. Izaija 53,4.

I anđelu crkve Laodicejaca napiši: Ovo govori Amen, vjerni i istiniti svjedok, početak stvorenja Božjega: Znam tvoja djela, da nisi ni studen ni vruć; o da si studen ili vruć! Tako, jer si mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz svojih usta.

Jer govoriš: Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba; a ne znaš da si nevoljan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol:

Savjetujem ti da od mene kupiš zlato okušano u ognju, da se obogatiš; i bijele haljine, da se odjeneš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i pomaži svoje oči mašću za oči, da možeš vidjeti.

Koje ljubim, one korim i odgajam stegom; budi dakle revan i pokaj se. Evo, stojim pred vratima i kucam; ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom. Onomu koji pobjeđuje dat ću da sjedne sa mnom na moje prijestolje, kao što sam i ja pobijedio te sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje. Tko ima uho, neka čuje što Duh

govori crkvama. Otkrivenje 3:14–22.

Savjet da se kupi zlato i bijela haljina te da se pomažu oči navedeni je lijek za stanje koje završava vječnom smrću, a ne samo smrću. Koje god poteškoće zlato, haljina i pomazanje mogli otkloniti, te se poteškoće lako usklađuju s time da je Krist uzeo naše slabosti i ponio naše boli. Ivan je bio zatočen na Patmosu zbog Riječi Božje i svjedočanstva Isusova, koje je Duh proroštva. Duh proroštva lijek je za Laodiceju, a iscjeliteljska svojstva Duha proroštva bila su predložena time što je Krist uzeo naše slabosti i ponio naše boli.

Jedini način da Krist uzme naše slabosti jest da otvorimo vrata svojega srca i dopustimo sjedinjenje Njegova božanstva s našom ljudskom naravi. On uzima naše slabosti kada uđe u naše živote po prisutnosti Duha Svetoga. Vrata otvaramo prihvaćanjem lijeka. Lijek koji otvara srce jest zlato, bijela haljina i očna mast. Očna mast jest prosvjetljenje Božje Riječi, koje se ostvaruje jedino po Duhu Svetome. Biblija je svjetiljka našim nogama, a svjetlo koje obasjava stazu jest svjetlo Ponoćnog pokliča.

Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi. Psalmi 119,105.

Kada se Laodicejcu savjetuje da pomaže svoje oči, treba to učiniti Božjom Riječju, koja je svjetiljka; ali, kako je prikazano u prispodobi o deset djevice, svjetiljka je beskorisna bez ulja. Laodicejci imaju svoje Biblije, premda općenito ne Verziju kralja Jakova, ali nemaju ulja Duha Svetoga. Pomazanje laodicejskih očiju ostvaruje se porukom koja sadrži prisutnost Duha Svetoga.

Zlato koje se Laodicejcu savjetuje kupiti nije naprosto vjera, nego vjera koja djeluje po ljubavi i pročišćuje dušu. Kao i s očnom mašću, i zlato ima svoj krivotvoreni laodicejski oblik ispovijedanja. Laodicejac ispovijeda, kao i čitavo kršćanstvo, da ima „vjeru“. Takva je vrsta vjere naprosto ljudsko vjerovanje i krivotvorina one vjere koja je prikazana kao zlato, jer ta vjera pročišćuje dušu. To je vjera koja posvećuje, a oni koji posjeduju istinsku posvećenu vjeru sveti su, jer posvećen znači biti učinjen svetim. Laodicejci nemaju takvu vjeru, jer kad bi je imali, Krist ne bi bio vani tražeći ulazak.

„Nema srednjega puta prema obnovljenome Raju. Poruka dana čovjeku za ove posljednje dane ne smije se stopiti s ljudskim domišljanjima. Ne smijemo se oslanjati na politiku svjetovnih pravnika. Moramo biti ponizni ljudi molitve, ne postupajući poput onih koje su zaslijepile Sotonine sile.“

„Mnogi imaju vjeru, ali ne vjeru koja djeluje po ljubavi i pročišćuje dušu. Spasonosna vjera nije jednostavno puko vjerovanje istini. ‘I đavoli vjeruju, i dršću.’ Nadahnuće Duha Božjega daje ljudima vjeru koja je pokretačka sila što oblikuje karakter i uzdiže ljude iznad pukih formalnih djela. Riječi, djela i duh trebaju svjedočiti o činjenici da smo Kristovi sljedbenici.“

„Najveća svjetlost i blagoslov koje je Bog podario nisu jamstvo protiv prijestupa i otpada u ovim posljednjim danima. Oni koje je Bog uzvisio na visoke položaje povjerenja mogu se odvratiti od nebeske svjetlosti k ljudskoj mudrosti. Njihova će svjetlost tada postati tama, njihove od Boga povjerene sposobnosti zamka, njihov karakter sablazan Bogu. Bog se ne da izrugivati. Udaljavanje od Njega bilo je i uvijek će biti praćeno svojim sigurnim posljedicama.“

Činjenje djela koja ne mile Bogu, ako se za njih odlučno ne pokaje i ako ih se ne napusti, umjesto da se nastoji opravdati ih, vodit će zločinca korak po korak u prijevaru sve dok se mnogi grijesi ne budu činili nekažnjeno. Svi koji žele posjedovati karakter koji bi ih učinio suradnicima Božjim i primiti Božje odobravanje, moraju se odvojiti od Božjih neprijatelja i držati se istine koju je Krist dao Ivanu da je preda svijetu.” Manuscript Releases, svezak 18, 30–36.

„Bijela haljina“ jest Kristova pravednost.

Radujmo se i kličimo, i dajmo mu slavu; jer dođe svadba Janjetova i žena se njegova pripravi. I dano joj bi da se odjene u lan tanan, čist i bijel; jer lan je tanan pravednost svetih. I reče mi: Piši: Blaženi su oni koji su pozvani na svadbenu gozbu Janjetovu. I reče mi: Ovo su istinite riječi Božje. Otkrivenje 19:7–9.

Žena se pripravlja primjenom trostrukoga lijeka ponuđenoga Laodiceji te se time preobrazila u filadelfijsku zaručnicu. Ti se redci izravno obraćaju adventizmu, koji je prikazan u prispodobi o deset djevica. Djevice su one koje čekaju poći na svadbu na koju su pozvane. Zaručnica se pripravlja, jer joj je to bilo dano u trećem poglavlju Zaharije, s Jošuuom i anđelom. Ondje je njezina prljava laodicejska haljina bila uklonjena i zamijenjena bijelom lanenom svadbenom haljinom. Lijek ima i drugoga svjedoka u imenu Ellen Gould White. Ellen znači blistavo i sjajno svjetlo te predstavlja očnu pomast. Gould je stara engleska riječ za zlato i znači zlato. White predstavlja pravednost, a to joj ime nije bilo dano sve do 1846., kada se udala za Jamesa. Tada joj se prezime promijenilo u White. Promjena imena i brak oboje su simboli saveznoga odnosa. Prije udaje prezivala se Harmon, što znači vojnik mira, kakva je tada i bila. Ellen White jest laodicejska poruka, a odbaciti nju znači odbaciti spasenje!

U sljedećem ćemo članku nastaviti razmatrati dvanaest mesijanskih proročanstava u Evanđelju po Mateju.

„Otkrivenje 3,14–18 citirano.”

„O, kakav opis! Koliko ih je u tom strašnom stanju. Usrdno molim svakog propovjednika da marljivo proučava treće poglavlje Otkrivenja, jer je u njemu prikazano stanje koje postoji u posljednjim danima. Pažljivo proučavajte svaki redak ovoga poglavlja, jer vam Isus govori kroz ove riječi.”

„Ako je ikoji narod predstavljen porukom Laodiceji, to je narod koji je imao veliku svjetlost, otkrivenje Svetoga pisma, koje su primili adventisti sedmoga dana.” Manuscript Releases, svezak 18, 193.

„Pravi Božji narod koji drži zapovijedi pokazuje svijetu karakter neokaljane čestitosti, svjedočeći vlastitim načinom djelovanja da je zakon Gospodnji savršen, koji obraća dušu. Tako je Gospodin Isus, Sin Božji, svojom poslušnošću Božjem zakonu uzvisio taj zakon i učinio ga slavnim. Bog će zasigurno osuditi svakoga člana svake crkve koja tvrdi da je adventistička crkva sedmoga dana, a koji Mu ne služi, nego kroz oholost, sebičnost i svjetovnost pokazuje da istina nebeskoga podrijetla nije izvršila preobrazbu u njegovu karakteru.”

„Molimo vas da pažljivo pročitate Otkrivenje 3,15–18. Čuje se glas Isusa Krista. ‘Ja one koje ljubim korim i karim: budi, dakle, revan [ne mlak], i pokaj se. Evo, ja [tvoj Spasitelj] stojim pred vratima i kucam: ako tko čuje Moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa Mnom. Onomu koji pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mome prijestolju, kao što i Ja pobijedih te sjedoh sa svojim Ocem na Njegovu prijestolju’ [Otkrivenje 3,19–21].”

„Hoće li crkve poslušati laodicejsku poruku? Hoće li se pokajati, ili će, unatoč tome što se svijetu objavljuje najozbiljnija poruka istine — poruka trećega anđela — nastaviti živjeti u grijehu? Ovo je posljednja poruka milosti, posljednje upozorenje palome svijetu. Ako crkva Božja postane mlaka, ona više ne stoji u Božjoj naklonosti ništa više nego crkve koje su prikazane kao pale i koje su postale prebivalište đavola, i sklonište svakoga nečistoga duha, i krletka svake nečiste i mrske ptice. Oni koji su imali prilike čuti i primiti istinu i koji su se pridružili Crkvi adventista sedmoga dana, nazivajući sebe Božjim narodom koji drži zapovijedi, a ipak ne posjeduju ništa više životne snage i posvećenja Bogu nego nazivne crkve, primit će Božje pošasti jednako sigurno kao i crkve koje se protive Božjem zakonu. Samo oni koji su posvećeni istinom sačinjavat će kraljevsku obitelj u nebeskim stanovima koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube i drže Njegove zapovijedi.“

„Tko govori: Poznajem ga, a ne drži Njegovih zapovijedi, lažac je i istine nema u njemu“ [1 John 2:4]. To uključuje sve koji tvrde da poznaju Boga i da drže Njegove zapovijedi, ali to ne očituju dobrim djelima. Oni će primiti prema svojim djelima. „Tko god ostaje u Njemu, ne griješi; tko god griješi, nije ga vidio niti ga je upoznao“ [1 John 3:6]. Ovo je upućeno svim članovima crkve, uključujući i članove Crkava adventista sedmoga dana. „Dječice, neka vas nitko ne zavodi: tko čini pravednost, pravedan je kao što je On pravedan. Tko čini grijeh, od đavla je, jer davao griješi od početka. Zato se pojavio Sin Božji: da razori đavolska djela. Tko god je rođen od Boga, ne čini grijeha, jer Njegovo sjeme ostaje u njemu; i ne može griješiti, jer je rođen od Boga. Po ovome se očituju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne čini pravednosti, nije od Boga, niti je od Boga onaj koji ne ljubi svojega brata“ [1 John 3:7–10].

„Svi koji tvrde da su adventisti koji svetkuju subotu, a ipak nastavljaju živjeti u grijehu, lašci su u Božjim očima. Njihov grešni put djeluje protiv Božjega djela. Oni navode druge na grijeh. Od Boga svakom članu naših crkava dolazi riječ: ‘I poravnite staze nogama svojim, da se hromi ne odvrati s puta, nego radije da ozdravi. Težite za mirom sa svima i za posvećenjem, bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina; motreći brižljivo da tko ne otpadne od milosti Božje; da kakav korijen gorčine, izniknuvši, ne zada nevolju, i njime se mnogi ne okaljaju; da ne bude kakav bludnik ili bezbožnik kao Ezav, koji je za jedno jelo prodao svoje prvorodstvo. Jer znate da je poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, bio odbačen; jer nije našao mjesta pokajanju, premda ga je sa suzama tražio’ [Hebrejima 12:13–17].“

„Ovo se odnosi na mnoge koji tvrde da vjeruju istini. Umjesto da se odreknu svojih požudnih običaja, oni nastavljaju pogrešnim smjerom odgoja pod Sotoninom zavodljivom sofistikom. Grijeh se ne razaznaje kao griješan. Sama im je savjest okaljana, srca su im iskvarena, čak su i misli neprestano iskvarene. Sotona se njima služi kao mamcima da namame duše na nečiste postupke koji oskvrnjuju cijelo biće. ‘Tko je prezreo Mojsijev zakon [koji je bio Božji zakon], umirao je bez milosti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka: Koliko li će, mislite, težu kaznu

zaslužiti onaj koji je pogazio Sina Božjega i krv Saveza, kojom je bio posvećen, smatrao nečistom te uvrijedio Duha milosti? Jer poznajemo Onoga koji je rekao: Moja je osveta, ja ću uzvratiti, govori Gospodin. I opet: Gospodin će suditi svome narodu. Strašno je pasti u ruke živoga Boga' [Hebrejima 10:28–31].” Manuscript Releases, svezak 19, 175–177.